

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

พระราชบัญญัติ

เครื่องสำอาง

พ.ศ. ๒๕๑๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๓

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องสำอาง” หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย พ่น
หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใด ต่อส่วนหนึ่งส่วนใดของ
ร่างกายเพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือส่งเสริมให้เกิด
ความสวยงามและรวมตลอดทั้งเครื่องประดับผิวต่าง ๆ ด้วย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต
เครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่อง
สำอาง

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือ
หุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ

“ฉลาก” หมายความว่า รวบรวมถึงรูปรอยประดิษฐ์ หรือข้อความ
ใด ๆ อันแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๗

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

“ผลิต” หมายความว่า ทำผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ
ปรุงแต่ง หรือแบ่งบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้าในราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่ายแจก หรือแลกเปลี่ยน
ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมีไว้เพื่อ
ขายด้วย

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร
และหมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“สถานที่นำเข้า” หมายความว่า สถานที่ที่นำหรือส่งเครื่อง
สำอางเข้าในราชอาณาจักร

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม
พระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต ให้
หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินกิจการ
ด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุข
หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุขมอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่อง
สำอาง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้ง พ้นักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางซึ่งผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้นำเข้าเพื่อขาย ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ และกำหนดคุณภาพ มาตรฐาน และอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมของเครื่องสำอาง รวมทั้งภาชนะบรรจุ เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิต หลักเกณฑ์วิธีการผลิต และวิธีการเก็บรักษาของเครื่องสำอางนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕

เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๑

(๒) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่อง
สำอางที่มีใช้เป็นเครื่องสำอางตาม (๑) และกำหนดคุณภาพ
มาตรฐาน และอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมของเครื่อง
สำอางนั้น เพื่อให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายปฏิบัติ
และจะกำหนดภาชนะบรรจุ หลักเกณฑ์วิธีการผลิต วิธีการ
นำเข้า หรือวิธีการเก็บรักษาเพื่อให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติด้วย
หรือไม่ก็ได้

(๓) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่อง
สำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย

(๔) กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่อง
สำอาง

(๕) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของเครื่อง
สำอางที่ต้องมีฉลาก ข้อความในฉลาก เงื่อนไขและวิธีการ
แสดงฉลาก

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางคณะหนึ่ง
ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุข อธิบดีกรมการแพทย์และอนามัย
อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์ ผู้

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

แทนกรมศุลกากร กับผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกอง กองควบคุมอาหาร
และยาเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่ง
คราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อน
วาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้
ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ
ความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่
ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๕ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี

(๒) ให้คำแนะนำ ความเห็น หรือความเห็นชอบตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ใน

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดที่คณะกรรมการมอบหมายได้ และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด เพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขาย ซึ่งเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๑) เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตจะใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับอนุญาต ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตยังไม่ครบสองปีไม่ได้

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายซึ่งเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๕ (๓)

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

มาตรา ๑๕ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๖ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๑๓ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้ถือว่ากระทำความผิดของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว จะประกอบกิจการไปพลางก่อนก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ถ้าผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือจากผู้อนุญาตแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ในการวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้นำความเห็นของคณะกรรมการมาประกอบการพิจารณาด้วย

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ถ้ามีการอุทธรณ์การขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัย รัฐมนตรีจะสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนเมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๑๘ ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อผู้อนุญาตภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บซึ่งเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๑) เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ผู้รับอนุญาตให้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อ
ขายซึ่งเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๑) ต้องแสดงตัวอย่างและ
แจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางนั้นเพื่อขอขึ้นทะเบียนต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว
จึงจะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายได้

การขอขึ้นทะเบียน และการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ การผลิตหรือนำเข้าซึ่งตัวอย่างเครื่องสำอาง
เพื่อขอขึ้นทะเบียนไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แต่
ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียน
เครื่องสำอาง ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการเห็นว่า

(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๕

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

(๒) เครื่องสำอางนั้นไม่มีคุณภาพอันควรเชื่อถือได้

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๕ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางให้ใช้ได้ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตยังใช้ได้อยู่

มาตรา ๒๖ ถ้าใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบสำคัญและการออกใบแทนใบสำคัญให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ การแก้ไขรายการทะเบียนเครื่องสำอาง จะกระทำได้เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตแก้ไขรายการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ เครื่องสำอางใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว หากต่อมาปรากฏว่าเครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๕ ผู้อนุญาตโดยคำแนะนำหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการ

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นได้
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ เครื่องสำอางที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็น
เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

(๑) เครื่องสำอางที่มีสารเป็นพิษหรือมีสารที่อาจเป็น
อันตรายต่อผู้ใช้เมื่อปนอยู่ด้วย

(๒) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูก
สุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้

(๓) เครื่องสำอางที่มีสารอันสลายตัวทั้งหมดหรือแต่
บางส่วนภายหลังที่บรรจุภาชนะแล้ว และทำให้เกิดเป็นพิษ
อันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้

มาตรา ๓๐ เครื่องสำอางที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็น
เครื่องสำอางปลอม

(๑) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดทำเทียมขึ้น
เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นเครื่องสำอางแท้

(๒) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต หรือแหล่ง
ผลิตที่มีไม่ความจริง

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๘

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งปริมาณของเครื่องสำอาง หรืออัตราส่วนของวัตถุดิบผสมที่ใช้ผสมอยู่ในเครื่องสำอางนั้น ไม่ตรงความจริงทั้งหมดหรือแต่บางส่วน อันถือได้ว่าเป็นสาระสำคัญ

(๔) เครื่องสำอางที่ไม่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรือตามที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒)

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายซึ่งเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๕ หรือ มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของเครื่องสำอาง อันเป็นเท็จหรือเกินความจริง อันอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของเครื่องสำอางนั้น

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายซึ่งเครื่องสำอาง ในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๕

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๓

(๑) ตรวจสอบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง รวมตลอดทั้งวิธีการผลิต หรือวิธีการเก็บรักษา

(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอาง ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์

(๓) ค้นยึด หรืออายัดเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่มีให้มีการเสียหายหรือกระจัดกระจายเท่าที่จะกระทำได้

มาตรา ๓๕ สิ่งของที่ยึดได้ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๖ การค้นในสถานที่หรือยานพาหนะตามมาตรา ๓๓ ก่อนลงมือค้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้น ถ้าหากบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ได้ ให้ค้นต่อหน้าบุคคลที่ทำงาน

เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กันยายน ๒๕๑๗

ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๓๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้น และบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดได้ไปยังกรมส่งเสริมสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขโดยรีบด่วน

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ เมื่อปรากฏว่าเครื่องสำอางใดที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขาย มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือเรียกเก็บเครื่องสำอางนั้นได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้โต้แย้งและขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรือส่งมอบ ให้เครื่องสำอางนั้นตกเป็นของกรมส่งเสริมสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามที่เห็นสมควรภายในหนึ่งปี

มาตรา ๔๐ เมื่อผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศหรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๓๑ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันหรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไม่ได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอใบอนุญาตใด ๆ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๑ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศหรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ถ้าไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ สถานที่ผลิตเพื่อขาย หรือสถานที่นำเข้าเพื่อขายซึ่งเครื่องสำอาง และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือโดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศรัฐมนตรีซึ่งออกตามมาตรา ๕ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศรัฐมนตรีซึ่งออกตามมาตรา ๕ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือ
วัตถุตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ริบบรรดาเครื่องสำอองรวมทั้งภาชนะบรรจุ ฉลาก และ
อุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอองที่เกี่ยวข้องเนื่องกับความผิดตาม
มาตรานี้เสียทั้งสิ้น

มาตรา ๔๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕
วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืน
มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฏกระทรวงที่ออกตาม
มาตรา ๒๓ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องสำอางที่ผู้อนุญาต
ประกาศสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๕
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ริบบรรดาเครื่องสำอางรวมทั้งภาชนะบรรจุ ฉลาก และ
อุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องเนื่องกับความผิดตาม
มาตรา ๓๑ เสียทั้งสิ้น

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๓ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้า เพื่อขายซึ่งเครื่องสำอางภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว และมิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน วันละหนึ่งร้อยบาทตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว

มาตรา ๕๖ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ อธิบดีกรมส่งเสริมสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริม สาธารณสุขมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๕๗ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดเครื่องสำอางใด เป็นเครื่องสำอาง ตามมาตรา ๕ (๑) แล้ว ให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายซึ่งเครื่องสำอางนั้นอยู่ในวันประกาศ ยื่น คำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบ กิจการไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ ออกใบอนุญาต ผู้นั้นไม่มีสิทธิประกอบกิจการนับแต่วันที่ทราบ คำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรค สอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตผลิตเพื่อขาย ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตนำเข้าเพื่อขาย ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทน
ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๕) การสลักหลังย้ายสถานที่ผลิต
สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บ ครั้งละ ๕๐ บาท
- (๖) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตนั้น

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง เป็นเหตุให้บุคคลผู้ใช้
เครื่องสำอางได้รับอันตรายจากการใช้เครื่องสำอางบางประเภทหรือ
บางชนิด สมควรมีกฎหมายควบคุมการผลิตเพื่อขาย การนำเข้าเพื่อขาย
และการห้ามขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้และเครื่องสำอาง
ปลอม เพื่อให้ความปลอดภัยกับคุ้มครองอนามัยและสุขภาพของ
ประชาชนผู้ใช้เครื่องสำอาง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น